

IN PACE IN IPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR IUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

PASCE LUCEM SIBI DOMINUM

ET TURBAMUS NUNUM ALTARIA.

XXVIII. EVF. 1928. NOVEMBER

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEOMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

RIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 l.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Deposicum nyomda és könyvkiadó r. s. Budapest.

VRGO IPSUM, OUEM GEND

ET DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEU

SPRITUS CONTRIBULATUS

FLORAMINT SACERDOTES.

PANCE POPULO TUO.

QUI PRIMENTUM

ECCE AGNUS DEI

TARTALOM: *Dr. Serédi Jusztinián* bíboros-hercegprímás, pápai Legátusnak az Euch. Kongresszust megnyitó beszéde. — *Dr. Babura László* esztergomi kanonok. — *Csányi Medárd*: Temető. — *Király Ödönné*: Halálvagy. — *P. Várkonyi Fidél dr.*: Elmélkedés az engesztelésről. — *Keresztes Anna*: Gondolatok. — *Krónika*.

Felelet a liturgikus kérdésre:

Milyen nagy legyen a korporálé és hogyan kell összehajtani?

A korporálé mérete a római előírás szerint 50×50. Ennél nagyobbá csak a szélére alkalmazott keskeny fehér csipke teheti. A korporáléra nem szabad sohasem színes himzést (pl. előfordult, hogy hozzá nem értő jó lelkek csupa liturgikus buzgóságból fekete szálöltéses hímzéssel láttak el korporálét a gyázmiséknél való használatra, ez előírásellenes) alkalmazni, csak fehérét, de sohasem madeirát vagy kivágott richelieut, mert a lyukakon kiesheinének a szentostyamorzsák. A korporálé három egyenlő részben hajtandó össze. Amint előttünk fekszik, először a hozzánk közelebb eső részét hajtjuk fel, azután a hátsó részt, erre a jobboldalt, majd utoljára a baloldalt. A legelőször felhajtott rész középső négyzetének közepén kis hímzett kereszt van, ez jelzi, hogy a korporálénak ezen részén pihen a szentségi Jézus s épen azért az egyház ezt a részt hajtatja rá arra, ahol a kehelyben a szentséges vér állott. *Igy a korporálé leghalványabb részei legbelül kerülnek.* A korporálét nem szabad mosnia csak annak, akinek külön egyházi engedélye van rá (pl. zárdákban egy-egy apácának engedélyezheti a főpásztor). Ha ilyen fölhatalmazott személy nincs, akkor előbb áldozópapnak kell legalább első vízben kiöblítenie s azután bárki kimoshatja, de csak külön, nem más ruhaneművel együtt a korporálé szentsége miatt.

Szerkesztői üzenetek.

K. A., Budapest. Máskor is szívesen adnánk helyt írásainak. Üdv.

X. Y. úrnő adományát még szeptemberben egy igen nagy szükségben levő családanyának adtuk át. De címét — ismerve az ő érzékenységét — mivel nagyon sokan ismerik, nem adhatjuk itt le. A nemesszívű ismeretlen jótevő azonban bármikor megtudhatja a kiadóhivatalunkban, boldog Gizelláról nevezett Mária anyától.

Ózdi Oltáregylet. A híradás a jövő számban jönni fog.

P. J. A «Két orvos» c. cikke jövő számunkban valószínűen sorra kerül.

November 3-án délelőtt 9 órakor gyázmise az Oltáregylet elhunyt tagjaiért. November 6-án az Oltáregylet alapításának évfordulója és az Örökimádás egyházmegyei szentségimádó napja. 9 órakor ünnepi szentmise, délután egynegyed 6 órakor szentbeszéd és ünnepélyes áldás.

A pápai Legátus úr Öeminenciájának az Eucharisztikus Kongresszust megnyitó beszéde.*

Kedves Híveim!

Mikor dicsőségesen uralkodó XI. Pius pápa legkegyelmesebben hozzánk intézett és tegnap már ünnepélyesen kihirdetett *meghatalmazása* által személyét képviselem, az ő hatalmával és tekintélyével jelentem meg a kongresszuson. Úgy érzem, hogy csekélységgemen keresztül Jézus Krisztus földi helytartója jött hű magyarjai közé, hogy imádjá a legméltóságosabb Oltáriszentségben az élő Istent. Kedves Híveim! E napokban egyesül az ég a földdel és valóban az élő Isten fia jár köztünk. Honfitársaim, Keresztény Testvéreim, vajha megértenétek ti is legalább *e napokon, melyek üdvösségetekre szolgálnak*. E kongresszuson sok szép dolgot fogtok hallani hitvalló férfiak ajkáról és látjátok irányító működését az Eucharisztianak. Több ízben résztvesztek az újszövetség nagy áldozatán, melyet az Úr Jézus mutat be napkelettől-napnyugatig szüntelenül a mennyei Atyának. A kongresszus végén ott lesztek a Krisztus király diadalútján, amikor Budapest utcáin körüljár majd közöttünk az élő Isten. Ez a diadalút eszembe juttat egy másik diadalutat, mely Jeruzsálem utcáin vonult valaha végig. Az Úr Jézusra gondolok, ki örömrivalgás közt vonult be, de látván a várost, mégis könnyezett. Mily ellentét: a nép örömmámorban van, az Úr Jézus könnyezik. Miért? Mert a nép a jelent ünnepli, az Úr pedig a jövőbe tekint. Szíve elszorul, mert látja a borzasztó pusztulást, mely romba dönti Jeruzsálem fényes templomát. Honfitársai jövőjén kesereg az isteni Mester. A mi szívünkben is könnyeket fakasztott a szeretet, mikor megnehezedett az idők járása felettünk. Ma is az élet gondoljai nehezdednek vállainkra. Végezzünk nagy lelkiismeretvizsgálatot az Eucharisztia előtt. Vizsgáljuk, vajjon nem a mi hidegségünk miatt látogatott-e meg bennünket az Úr! Kutassuk,

* Jegyzet alapján.

vajjon a külsőleg diadalmas Krisztus diadalt ül a szívekben is? Nem kell-e siratni a mi jövőnket? Szálljunk magunkba! Ébredjen fel lelkünkben az engesztelés tudata! Minden gondolatunk legyen az eucharisztikus Krisztus királyé, hogy vele élhessünk és vele uralkodhassunk.

E reményben nyitom meg az Eucharisztikus Kongresszust és rája az Úr Jézus áldását kérem.

Dr. Babura László esztergomi kanonok.

Október 9-én, a kongresszust bezáró papi eucharisztikus értekezőlet után, a központi Szeminárium ebédlőjében hozta nyilvánosságra Magyarország bíboros-hercegprímása *dr. Babura Lászlónak esztergomi kanonokká való kinevezését*. Az örömmel napsugaras ragyogását váltotta ki Öminenciája kijelentése az ősi refektorium minden jelenlőjéből s a főpásztori kegy ilyen kedves és szeretetteljes megnyilvánulásáért a ki-nevezett protonotárius kanonok meghatva mondott köszönetet.

A dr. Kohl Medárd püspök halálával megüresedett stallumra alig lehetett volna érdemesebb papot találni. A papi lelkület, a papi munka s abban főleg az eucharisztikus apostolság már évek óta predestinálták a nagy nyilvánosság széles köreiből dr. Babura Lászlót a kanonokságra.

Dr. Babura László a lélek embere. Olyan pap, akinek egész lény a lelke uralma alatt áll. Minden megnyilatkozásában: gondolkozása, beszédje, hanghordozása, taglejtése Istennel állandóan egyesült lelkének selyemfinomságát érezteti velünk. A szokatlanul hosszú spirituálisság egészen spirituálissá tette őt s valahányszor hallgattuk őt mindig, mintha az Ur szentélyéből jött volna meleg hangú beszéde, hogy megéreztesse a hideg világgal az Ő szívének szeretetét s fölmelegítsen áldásos ki-sugárzásával.

Dr. Babura László a munka embere. Szemináriumi éveiről mondotta egyik osztálytársa, hogy közöttük a legszorgalmasabb tanuló Babura volt s ennek a szorgalomnak fényes tanujelét adta papi pályáján is állandóan. Mindjárt fiatal pap korában megírta Magyarországon általánosan használt könyvét, «Bevezetést az újszövetségi szentírástudományokba». Mint teológiai tanár folyton tevékeny részt vett — különösen mint szónok — a pasztorációban. Már akkor kis Prohászkanak nevezte őt az esztergomi publikum s kiváló szónoki készségei indították főpásztorát arra, hogy őt nevezze ki dr. Hanauer utódjává. Budapesten a szemináriumban mindig a leglelküimeretesebben felelt meg kötelességeinek s amellet módot talált arra is, hogy irodalmi téren is hatalmas munkásságot fejtsen ki. Úgyszólván minden évben jelent meg tollából egy könyv s még a köz-

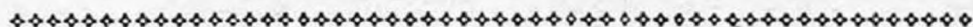
ponti oltáregyesületben való működésével is iparkodott eucharisztikus lelkének imádságos hódolatát, találékony szeretetét és táborhegyi lelkészedését a szívekbe átplántálni.

Dr. Babura László az Eucharisztia munkása. A titkos nagy szentség

áldásosztó napja ott ragyog dr. Babura élete fölött. Öntudatából sohase hiányzik az édes Üdvözítő vigasztaló jelenlétének és életet adó bőkezűségének átérzése. A fehérpalástos Krisztus áhítatos lelkű papja ő mindig. Láttuk őt az Eucharisztia előtt imádkozni, hallottuk őt az Eucharisziáról prédikálni; szívünkbe engedték lelke eucharisztikus hevülését, melyet az Oltáregyletbe árasztott és most örömmel látjuk őt ezzel az eucharisztikus

örökmécses Ielkülettel bevonulni stallumába. Dr. Machovich Gyula esztergomi prépostkanonok, aki október 18-án a beiktató beszédet mondotta, azt a kijelentést tette, hogyha külön elnevezése volna a stallumoknak, dr. Babura stallumát eucharisztikus stallumnak kellene nevezni. Ezzel a kijelentésével mintegy megjelölte az új méltóságos úr igazi méltóságának alapját is az eucharisztikus Ielkületben. Mély tisztelettel, hálás szeretettel köszöntjük az őszinte öröm hangján dr. Babura méltóságos urat. Ad multos annos vivat! vivat! vivat!

TEMETŐ

Hova fehér lelkek Vissza-visszajárnak, Honnét a halottak Feltámadást várnak, A nagy Bíró, majd ha Újra eljő, Te vagy... temető!	Hova feldúlt lelkek Megpihenni mennek, Hol a sírhalmokra Könnyeink peregnek, Hol kezdetét veszi A nagy jövő, Te vagy... temető!	Szentelt hantok, Porladó szívek, Ó! mennyi hő ima Lebeg felettetek... S mikor közöttetek Járnak az emberek, Kéréstek csak ennyi: «... El ne felejtsetek!» <i>Csányi Medárd.</i>
---	---	---

HALÁLVÁGY

Havas, fehér szent éjszakán, Mikor a Ielkem csodavárón. Csillagos egeden jár, Mikor bilincsektől menten, Szárnyát bontogatja, FéIve próbálgatja,	Mikor a szelíd hold ezüstöt hint S minden olyan fényes, tiszta, jó, Oly csendes, békés, álmódó... Akkor jöjj el értem hófehérben, Fogdd át, Uram, remegő két kezem S mondd: «Jöjj áldottam, jöjj gyermekem!»
---	---

Este van... havas, szelíd este...

De jó is lenne...

De szép is lenne...

Király Ödönné.

„Az isteni Gyermekbarátnál”

ímakönyvet ajánljuk minden a szentségi Jézust szerető gyermeknek, de különösen a gyakran áldozóknak.

Ára vászonkötésben, kiadóhivatalunkban 1 pengő 50 fill. Könyvkereskedésben 2 pengő.

Már korlátlan mennyiségben kapható.

P. Várkonyi Fidél dr. cisztercita elmélkedése az oltáregyesület ünnepi szentóráján.

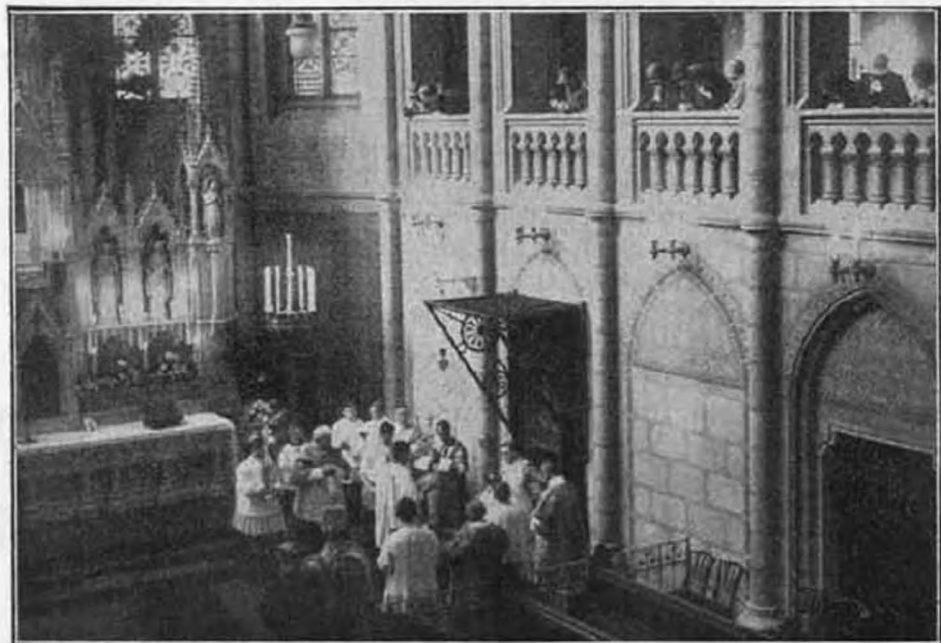
MENYASSZONY nem örül úgy jegyesének, mint ahogy a magyar katolizmus örül ezekben a napokban az ő égi Jegyesének; menyasszony nem tud oly fényes ruhába öltözni, mint amilyen díszes ruhába öltöztek a magyar katolikus szívek. És méltán, hisz az első nemzeti eucharisztikus kongresszus a magyar katolikus szívek eljegyzése a szentségi színek alatt rejtőző égi Jegyessel és dicsőséges hajnalpirkadása, beharangozása a nagy nemzetközi eucharisztikus kongresszusnak, mely remélhetőleg néhány év múlva Budapesten fog lezajlani. Fokozza örömünket, hogy mintegy eljött közénk maga a Szentatya, Krisztus Urunk földi helytartója, mikor a bíboros-hercegprímás őminenciáját pápai legátusává tette a kongresszus tartamára. Míg másfelé tanácskozások, gyűlések folynak, mi oly boldogok vagyunk, hogy Máriákként letelepedhetünk az Úr Jézus lábaihoz és ebben a szentórában kiönthetjük előtte szívünk örömét, imádkhatjuk, szerethetjük Őt azok helyett, akik nem ismerik, vagy ha ismerik, nem imádják és szeretik.

* * *

1. Ha odanézőnk a szentségtartóra, mit látunk? Fehér kenyérdarabot. Oly igazak Aquinói szent Tamás himnuszának szavai: «Szám, kezem, látásom benned fennakad» és «rejté a keresztfa istenségedet, itt az emberség is elrejtelkedett». De mit olvasunk a Szentírásban? Az utolsó vacsorán «vevé Jézus a kenyeret, megáldá és megszegé és adá tanítványainak és mondá: Vegyétek és egyétek, ez az én testem». (Máté 26, 26.) Tehát nem kenyér a fehér ostya, hanem Jézus Krisztus legszentebb teste. «Bizton hitem mégis hallásból fakad. Híszem mind, amit szól Istennek Fia — Nincs igazabb, mint az Igazság szava» — mondjuk szent Tamással. Az van itt jelen a kenyér színében, akiről az Egyház azt hirdeti, hogy «Isten Istentől, világosság a világosságtól, igaz Isten az igaz Istentől; ki született, nem alkottatott, ki egylényegű az Atyával, ki által mindenek alkottattak». A kezdet és vég, «én vagyok az Alfa és Omega, a kezdet és vég, úgymond az Úristen, aki van, volt és eljövendő, a mindenható». (Jelen könyve 1, 8.) Az az Isten él itt közöttünk, akiről Dániel könyvében (3. feje.) azt olvassuk, hogy átlátja a mélységeket és a kerubokon ül, aki a szelek szárnyain és a tenger hullámain jár. Az rejtőzik a kenyér színében, akiről a himnusz oly szépen mondja, hogy őt a föld, a tenger és a lég tisztelik, imádják, hirdetik: a Csendes-óceán és az Atlanti-óceán mélységei és csodálatos lakói, az Északi-tenger épúgy, mint a Földközi-tenger, a föld minden alkotmánya épúgy, mint a szépséges ragyogó égbolt, a lég minden szárnyasa és dalosa.

Hiszek benned, szentségi Jézus, élet Ura, századok halhatatlan Királya, templomaink, szentségtartóink végtelen értékű kincse, mennyei gyémántja!

Most már értjük és belátjuk, hogy ez a hit szülte meg a szebbnél szebb énekeket, himnuszokat, a gyönyörű oltáriszentségi énekeket és Aquinói szent Tamás, John Pékham halhatatlan himnuszait. Ez a hit építette a csodálatos változatosságban elének táruló templomokat, a katakombáktól, a bazilika- és bizanci stílustól egész a futurista stílusig.

A bíboros-hercegprímás szentmiséje az Örökimádásban.

A római Santa Sabina és a velencei Szent Márk, a limburgi és a kölni dóm, a római Szent Péter és a mi budapesti egyetemi templomunk, a passauai dóm és a bázeli futurista stílusú templom, a nürnbergi St. Lorenz és a salemi ciszterci apátsági templom főszebes szentségházai és tornyai mind a te imádásodra épültek. A művészetet ez a hit inspirálta a katakombák képeitől a holland Toorop alkotásáig, Rembrandtól Fuggelig, Rubenstől Fürichig, Fra Angelicotól Ittenbachig. Ezt a hitet szilárdították az amsterdami, bolzenai és szienai szentségi csodák. Ez a hit élte a katakombák szentjeit, aranszájú szent Jánost, szent Tamást, szent Borgias Ferencet, szent Paszkált, boldog Eymard Juliánt stb.-eket.

Azért boruljunk le mi is élő hittel és énekeljük:

Ez nagy Szentség valóban,
Ezt imádjuk legjobban,
Melyet Jézus nekünk hagyott
Testamentomban.

2. Itt Budapesten a józsefvárosi plébániából kihásítottak egy új plébániát, mely Krisztus királyságáról van elnevezve. Érdekelt, hogy mi a kis ideiglenes kápolna oltárképe. S mit gondoltok, mi ez? Az «Ecce

Öminenciája a Központi Lelkigyakorlatos házon keresztül távozik.

homo». A Szentírásban olvassuk, hogy Pilátus ezt kérdezte Jézustól: «Tehát király vagy te?» Mire Jézus így felelt: «Te mondd, hogy én király vagyok». (Ján. 18, 37.) Az Úr Jézus király, de a tövissel koronázott király, a keresztutat járó király.

Az evangélikus «Christliche Welt» (1901. 35. szám) azt kérdezte: «Ki volt Krisztus?» Feleletül ezt írta: «Nem tudom». Micsoda istenkáromlás! «Ez a tiszta evangélium!» Ez az a vallás, amely azt tartja, hogy egy hitforrás van és ez a Szentírás — és ezt meri írni országvilág előtt: nem tudom, ki volt Krisztus. Az a vallás, amely elveti a pápaságot, az Oltáriszentséget stb.-t, végül persze odajut, hogy Krisztust is tagadja.

Mexikóban 1923 jan. 12-én áldotta meg Filippi pápai nuncius 14 püspök és 70.000 hívő jelenlétében azt a gyönyörű Krisztus király-szobrot, melyet az egész ország áldozatkészsége állított fel a Cubilete-hegyen (azóta Krisztus király-hegye). S íme az istentelen kormány a szobrot dinamittal szétrobbantotta, a szobor mellett maradt három embert (1 öreg és 2 gyermek) agyonlövete.

Szovjetországban 1928 májusában «az istentelenek kongresszusa» ülésezett Moszkvában. Az egész országban az a törekvés, hogy az Isten gondolatát kiöljék az emberekből.

Rezvuszkiine színdarabot írt ezen címmel: «Isten az ítélőszék előtt». Sok helyen játsszák ezt a darabot és az állam minden ifjúsági egyesületnek megküldi.

A darab így kezdődik: «Mióta az emberiség fennáll, azon évezredek alatt rendkívül felszaporodott a sok gonoszság, amit Isten elkövetett és amit Isten nevében követek el. Ezért kommunista pártunk elhatározta, hogy Istent felelősségre vonja...» «Eltárs — kérdezi az elnök az ajtó-őrt — itt vannak-e a vádlottak?» — «Mind itt vannak — hangzik a válasz — csak az Istent nem találtuk meg. Senki sem tudta a címét megmondani; rádióon sem találtuk meg, mert ott fönn rádióleadóállomás nincs. Azért meg kell elégednünk az ő képeivel...»

Erre következik a vádak felsorolása. Az eredmény: «Isten oly gonoszságokat követett el, hogy azokkal az emberek gatzetteit nem is állíthatjuk egy sorba». Kimondják az ítéletet: «sülyedjen a semmiségbe». (Sendbote, 1928. júl.) Szörnyű lelkivilág! Hogy mik ennek a gyümölcsei, hogy mit szenved emiatt a szentségi Jézus az ő papjainak, híveinek üldözésében, templomainak megszenteltségtelenítésében, azt jól tudjuk.

Mennyivel másképp hangzik a Credo idevágó része: «ki értünk, emberekért és a mi üdvösségünkért leszállott mennyekből, testet öltött a Szentlélek által Szűz Máriától és emberré lett; Pontius Pilátus alatt értünk szenvedett, keresztre feszítették és eltemették». Ezért érdemel ily káromlásokat, mert értünk emberré lett és annyira szeretett minket?

Körülbelül 1000 millió pogány él a földön, akik sohasem hallottak a templomok hófehér Királyáról; körülbelül 200 millió eretnek elvetette az Oltáriszentséget és eretnek, szakadár módon tengeti életét. S a 300 millió katolikus mind úgy szereti. Őt, ahogy megérdemli? Mennyi elfeledkezés, tudatlanság, hálátlanság és szentségtörés minden vonalon! Azért oly időszerű és indokolt XI. Pius őszentsége «Misericordissimus Redemptor» enciklikája, amelyben az egész világ katolikusait engesztelésre szólítja fel. Ezért idézi a Szentatya minden gyermekének emlékeztetésére a szentséges Szív panaszát, hogy oly sokan megfeledkeznek róla, aki annyira szerette az embereket.

Siessünk azért hozzá, boruljunk le előtte, ismerjük el hanyagságunkat és mellünket verve kérjük tőle bocsánatot. Ő végtelenül jó s ha szeretjük, engesztelve bocsánataért esdeklünk, újból eláraszt jóságának boldogító melegével. Kísérjük végig ezen szentségi keresztútján és résztvevő szívvel szemléljük és fontolgassuk ezen keresztútjának sok állomását.

Együtt van itt test és vér,
Mely minden kincsel felér,
Ha elhagyjuk vétkeinket,
Minden jót ígér ...

(Folyt. köv.)

Gondolatok

Ott voltunk, Atyám, a Kongresszuson... Mikor bevonult a mi szeretett Örökimádás-templomunkba, testvérkém a fülembe súgta, bíborra és hermelinre célozva: «...s mindez azért a kicsi fehér Kenyérért!»...

Igen, így értjük s így érezzük mi a «római bíbor varázsa»-t, mert van, ó van varázsa s megremegett a szívünk, hogy édes Anyaszentegyházunk győzedelmes megnyilvánulásai mennyi átélmélkedni való gondolatot adnak.

Ott térdeltünk a padban azon a szentmisén, melyen egy ritka élményben volt részünk, mely magában is kitörölhetetlenül szívünkbe véste Főpásztorunk nevét. Még sohasem láttuk, hogy az áldozatot bemutató térdenállva vette volna át a segédkezőtől áldásra az Oltáriszentséget; oly jó volt látni, oly jó tudni, hogy Atyánk így szereti az eucharisztikus Jézust.

Ott álltunk, aztán, mikor kijött a gyűlés után bíborköpenyében s felejthetetlenül jóságos mosollyal megengedte, hogy megcsókoljuk kezét. Azt mondta édes közvetlenségével: «Isten velünk!» S amint az Egyház, mit szavaival kíván, azt kegyelmeivel realizálja: velünk volt az Isten akkor s mi kimondhatatlan örömmel éreztük ezt, mert «sehonnan sem jön a lélekhez oly közel az Isten, mint a Neki teljesen átadott lelkek hozzánkajlásában». (B. e. Prohászka püspök úr.)

Mi Atyánkat az Eucharisztia sugarain át láttuk, minket Jézusunkra emlékeztetett szeretetével, alázatával, nekünk Péter utódának helyettese volt s átértettük a Corpus Christi nagy misztériumát: egyek voltunk vele a szentségi Jézus, az eucharisztikus Király szeretetében, Ő volt számunkra Krisztus, az Egyház, a Szentatya, a lelkünk Főpásztora, a Testvér Krisztusban, s ... annak a gyönyörű, 1400 éves Kertnek virága.

Ecce, sacerdos magnus! — Légy üdvöz, drága Prímása lelkünknek!
Ime, szegény szavakba foglalva, így játszott lelkünk húrjain a Domi-

nus Jesus Ielkünk Pásztora által. Nem a misztikus Krisztus végtelen gazdagsága-e az, hogy az övéiben, akiket Őbenne szeretünk, mindig Őt találjuk meg?
Keresztes Anna.

Az Oltáregyesületi társelnőknő ezüstjubiléuma. A múlt havi számunkban nem tudtunk megemlékezni a Mária Reparatrix-zárda főnőknőjének — aki egyúttal az Országos Középponti Oltáregyesületnek társelnőknője is — a jubileumáról. Szeptember 14-én volt 25 éve, hogy magát a szentségi Jézus szolgálatára szentelte és a Mária Reparatrix-társaságba lépett. A jó Isten mindenkinek atyja, de annak különösen is, akinek a szerzetesélet szent hivatását ajándékozta. A szent hivatás birtokában ennek az atyai szeretetnek a szerzetesnő is csak *kíváló szeretettel felelhet meg.* Hogy a Mária Reparatrix-zárda ünnepeltje ezen az úton járt, legjobb bizonyíték rá főnőknői tiszte, amelyet a felsőbb elöljárók csak minden tekintetben *kíváló szerzetesnőre bíznak.* Már három évig volt a milánói zárda élén, amikor Budapestre küldte őt fejedelemasszonya s itt most már az

ötödik éve tölti be a főnőknői tiszte, a vezetésére bízott szerzetesnők nagy öröme, mint azt a jubileum alkalmával megmutatták. A zárda élete nem szól a nyilvánosságnak, azért nem mondhatjuk el, ami a zárda falain belül történt; csak elég legyen annyit mondani, hogy akik azon napon ottan megfordultak, mindnyájan megéreztek, hogy itt nagy-nagy örömmek érzelmei hullámnak a lelkek mélyén és mindennek gócpontja és forrása a zárda tisztelendő főnőknőjének Damaszcén Szent Jánosról nevezett Mária máternek a jubiléuma, amelyet az ünnepelttel együtt lelkileg élt át az egész zárda. *25 év egészen a lelkiélet szolgálatában, amely mindent a szentségi Jézus engesztelésére szán, igen nagy kincs és méltó forrása az örömmek.* A belső zárdai ünnepen kívül szeptember 19-én délután az oltáregyesület tagjaiból alakult Mária-kongregációk ünnepelték szeretett előjárójukat. Az összes kon-

greganisták nevében *özv. Kiss Aladár* né öméltsága köszöntötte francia nyelvű beszéddel az ünnepeltet, aki legnagyobb meglepetésre magyar beszéddel válaszolt. (Az iránta való szeretetnek ez is egyik indítóoka, hogy a zárda összes tagjaival együtt megtanulta, illetve tanítja a mi nyelvünket.) Az elhangzott ének- és zeneszámok között nagyszerű hatást váltottak ki a legméltóságosabb Oltárszentség történetéből vett élőképek (összesen 15), amelyeket a kongreganisták mutattak be nagyon jó ízléssel és műértéssel. Ezen ünnepély is öregbítette a kongreganistákban azt a szeretetet, melynek idejövetele óta állandóan örvendett közöttük a tisztelendő főnöknő. Az elért huszonöt év ezüstjubiläumára következék új kegyelmek és áldások másik huszonöt éve.

*

Az Eucharisztikus Kongresszus nagyon szép látogatottság és az emelkedett lélek lendületes megmozdulásának jegyében folyt le. Mindenütt a legnagyobb rend és igazán lelkes részvétel. Nagyban emelte a kongresszusnak méltóságát és jelentőségét az a körülmény, hogy Szentséges Atyánk, XI. Pius pápa, dr. Serédi Jusztinián bíboros-hercegrímás Öeminenciája személyében követét küldte ezen — a jubiláris katolikus nagygyűléssel kapcsolatos — kongresszusunkra. Az eucharisztikus központ ezen alkalommal szintén többet tett a szokottnál; nemcsak díszközgyűlést tartott, hanem az oltáregyleti terjesztő-

nők, illetve az eucharisztikus gyermekszövetség vezetői részére értekezletet is. Nem írhatjuk le itt az egész kongresszust — ezt az O. K. Sz. által kibocsátandó Kat. Almanach fogja elvégezni — csak a saját programunkat recenzeáljuk. Díszgyűlésünket megelőzően abban a nagy szerencsében részesültünk, hogy a pápa bíboros legátusa nálunk pontifikálta a kongresszus első napjának ünnepélyes szentmiséjét, amely alatt félórán át áldoztatta az összegyűlt oltáregyleti tagokat. Szentmiséje után az oltár evangéliumi oldalán elhelyezett pirosbársonyszékben foglalt helyet s nagyszerűen artikulált hangon mondotta el — lapunk vezetőhelyén közölt — az egész kongresszust megnyitó beszédét. Felelő látvány volt a bíboros legátus az oltár két oldalán álló nagyméltóságú püspöki karral, amelynek tagjai — két máshol elfoglalt püspök úr kivételével — mindannyian jelen voltak. Igen nagy számmal voltak az egyházi és világi élet kiválóságai is, köztük Albrecht főherceg őfenségével. Az oltártól az elnöki emelvényhez vonult Öeminenciája, mire *dr. Vass József* népjóléti miniszter, kalocsai nagyprépost megkezdte beszédét (amelyet Öexcellenciája kegyes jóvoltából — nagy elfoglaltsága mellett kegyes volt átjavítani a gyorsírói jegyzeteket lapunk számára — egész terjedelmében jövő számunkban közöljük.) Hatalmas beszéde alatt gyönyörű plasztikus előadóművészete és kiváló elmele állandó feszült figyelmet váltott ki

hallgatóságából. Utána *dr. Mészáros János* preláтусkanonok, bpesti érseki ált. helytartó, országos főigazgatónk lelkes megemlékezése következett az utolsó évtizedek eucharisztikus történetéről. Jegyzeteink alapján ideiktatjuk belőle a következőket:

«Örömtűzek gyulladtak a magyar Sion ormán, amikor bemutatta arany-miséjét országunk első főpapja: Szcitovszky bíboros-hercegprímás azt a kelyhet, melyet aranymiséjénél használt, adta át annak a kis társaságnak, mely Oltáregyesületbe tömörült egy buzgó piarista, Trautwein János vezetése alatt. A társulatnak ajándékozott kelyhet Jászakisér község szegény temploma kapta meg. Ez volt az Oltáregyesület első ajándéka. Mikornálunk az említett egyesület eszméje megfogamzott, Rómában akkor már tevékeny élet folyt e téren. Bécsben szintén ez időben alakította meg az Oltáregyesületet egy magyar arisztokrata nő, gróf Apponyi Györgyné. Nálunk ugyancsak arisztokrata hölgy, Cziráky Jánosné grófné állt az egyesület élére mint világi elnöknő. Az ő páratlan buzgósága csodálatos dolgokat eredményezett. Kegyelemes volt valóban, mert a kegyelem lángjai lobogtak a lelkében. Az Eucharisztia volt édes mindene. Órákat töltött a Legszentebb előtt, azért volt minden munkáján az Isten áldása.

Közben elhunyt a buzgó piarista és helyébe az isteni gondviselés *Kántor Károly* prelátest, a királyi várpalota plébánosát küldte, ki felejtethetlenné tette nevét. Sokunk-

nak volt szerencsénk az ő áldásos életét szemlélni. Felkarolta a papi otthonokat, Szent Vince-egyletet, Regisi Szent Ferenc-társulatot alapított a házasságok rendezésére. Dolgozott éjjel-nappal és erőt munkájához az Eucharisziából merített. Alatta érte el az Oltáregyesület virágkorát. A püspökök az ő közbenjárására egyházmegyénként elrendelték az egyesületek megalapítását, hogy legyen egy hely, hol állandóan engesztelik az Úr Jézust; sokat buzgólkodott a Mária Reparatrix-zárda felépítésében. Azt mondta egyszer: az Uristen sok kegyelme között kettő van, ami különös örömmel tölt el; az egyik az, hogy papjának választott, a másik pedig, hogy az Oltáregyesület élére állított. Halóporát szeretettel ölelték át ezek a falak, melyek között annyi boldog szent órát töltött.

Az legyen minden vágyunk, hogy ezeknek a nemes lelkeknek kitűzött zászlaját diadalra vigyük!»

Díszgyűlésünk harmadik szónoka *dr. Trikál József* prelátest, egyetemi tanár volt, akinek az Eucharisztia és a gyermeklélekről tartott tudós és lelkes beszédét szintén közölni fogjuk a jövő számban.

A beszédek elhangzása után szent-séges áldás és pápai himnusz fejezte be a díszgyűlést.

A délutáni értekezleten *dr. Mészáros János*, *dr. Babura László* és *dr. Mátrai Gyula* mondtak beszédet. Az országos főigazgató, mintegy kiegészítendő délelőtti beszédét, rámutatott a közelmúltban elért oltár-

egyleti eredményekre és arra kéri a jelenlevő vezetőket és terjesztőnőket, hogy elődeiktől magasra emelt zászlót iparkodjanak megtartani régi dicsőségének magaslatain és tegyenek meg az Oltáregyesület ügyében s az eucharisztikus eszmék diadaláért mindent, amit csak tehetnek. Az ügyvezető igazgató főleg új tagok szerzésére buzdított. Az euch. szövetség ügyvezető igazgatója pedig a gyermekeket az Oltáregyesület számára való neveléséről beszélt, különösen figyelembe ajánlván az Oltáregyesület kiadásában most megjelent «Az isteni Gyermekbarátnál» c. imakönyvet, amely legalkalmasabb a «Jézusom örömöm» folyóirat mellett arra, hogy készen kapja az eucharisztikus lelkeket az Oltáregyesület.

A gyűlés után ünnepi szentóra volt az Örökimádásban, amelyet *P. Várkonyi Fidél dr.* cisztercita vezetett mélylelkű és praktikus elmélkedésével. (Lapunkban közöljük.) — A legméltóságosabb Oltáriszentség imádására tartott két ifjúsági szentórán az Üllői-úti fiú polgári, illetve a Ranolder-intézet növendékei vettek részt szép számmal. Az éjjeli szentségimádásra a «központi és lelkigyakorlatos» háznak minden férőhelye megtelt. E helyen is megörökítjük hálánkat és köszönetünket elsősorban a bíboros legátus Őeminenciája, a nagyméltóságú püspöki kár, az illusztris szónokok, a kedves munkatársak és a mélyen tisztelt résztvevők iránt, akik mindannyian egyet szolgáltak, *a szentségi Jézus*

nagyobb dicsőségét. Ő legyen bőkezű jutalmazójuk.

*

Az Oltáregyesület a Soroksári-úton. (Budapest, IX.) A Soroksári-úton a Kén-utcában berendezett szükségkapolnában *dr. Katona Imre* — a vidéknek már évek óta áldozatos lelkű, agilis lelkipásztorja, kit nemrég nevezett ki Őeminenciája a hivatalosan is erigált plébánia adminisztrátorává — alapította meg az Oltáregyesületet. Az új plébánia vezetője az Örökimádás eucharisztikus világát vitte magával, ahol éveken át mint hitoktató misézett s nagyon önzetlenül igen sokszor résztvett az Örökimádásban gyakori nagyszámú gyóntatásokon. Szeptember utolsó vasárnapján este a központ képviselőjében *dr. Mátrai Gyula*, az Örökimádás lelkésze jelent meg, hogy az Oltáregyesületet az egybegyűlt hívek előtt ismertesse. Előadása után följegyezték a jelentkezőket, akik oly szép számmal voltak, hogy az Oltáregyesület itt is a legszebb reményekre jogosít. Október II. vasárnapján volt az alakulógyűlés, amelyen megválasztották a tisztikart. Elnöknő: *Sánta Antalné*, titkárnő: *Tomasoff Sándorné*, pénztárosnő: *Reiss-Guttay Ferencné* lett. Terjesztőnők: *Barcsik Pálné*, *Császár Mária*, *Gerschbacher Józsefné*, *Hungár Jánosné*, *János Péterné*, *Pető Istvánné*, *özv. Fasner Ferencné*, *özv. Tóth Ferencné*, *özv. Tóth Pálné*, *Visnyovszky Istvánné*, *özv. Wilhelm Mihályné*. Szívből kívánjuk, hogy az igazgató-adminisztrátor úr inten-

ciói — aki a plebánián elsőnek alapította az Oltáregyletet az összes tervbevett egyesületek között — a szentségi Jézus bőséges áldását kapják és igazán az Ő Szíve szerint valósuljanak meg.

Amerikából a zarándok magyarok egyike, *Kormányos József* úr, aki a clevelandi Szent Imre egyházközségben működő Oltáregyesület tagja, az egyesületnek küldött diplomaért 20 dollárt adott át, mint az Oltáregyesület ajándékát. Isten fizesse meg a Cleveland—west-side-i Oltáregyesület eme nagylelkű adományát.

Cleveland—West-Side Szent Imre hitközség oltáregyesületi tagjainak névsora. Bakondy Györgyné, Balázs Emánuelné, Balázs Jánosné, Balogh Lajosné, Bélteky Irénke, Bitó Mihályné, Csák Jánosné, Csuhaj Józsefné, Dombi Pálné, Dorkó H. Jánosné, Dudás Józsefné, Fazekas Istvánné, Gayer Józsefné, Gita Teréz, Holló Andrásné, özv. Holló Istvánné, Herchel Jánosné, Hajdu Jánosné, Horváth G. Józsefné, Horváth Fülöpné, Horváth Piusné, Janik Mártonné, Janácsék Lajosné, Jakobey Jánosné, Jókai Lajosné, Juhász M. Jánosné, Juhász Andrásné, Lapis Istvánné, Lebozsa Gusztávné, Lempner Istvánné, Lempner Lajosné, Lázár Sándorné, Lénárt Elekne, Lorhán Györgyné, Kázmér Lajosné, Károly Ferencné, Klell Béláné, Kiss Ferencné, Kiss Istvánné, Kiss Sándorné, Kiss K. Józsefné, Kiszeli Vincéné, Kormány Józsefné, Kovács Mihályné, Korponicz Józsefné, Králik Jánosné, Kurmai Györgyné, Kraft Szilveszterné, Kristóf Jánosné, Mátyás Istvánné, Magyar Jánosné, Malinák Ferencné, Mészáros Ferencné, Mészáros Lajosné, Mózer Józsefné, Murár Ferencné, özv. Nagy Istvánné, Nagy G. Istvánné, Nehéz Amália, Németh Istvánné, Németh Antalné, Oncsa Jánosné, Óriás Istvánné, Ökrész Jánosné, Paul Andrásné, Pásztor Istvánné, Petrencsik Jánosné, Péntes Bálintné, Reisz Béláné, Preg Ignácné, Rábel Imréné, Rédvai Jánosné, Rozipál Mártonné, Sebestyén Józsefné, Sinkó Gyuláné, Soltész Istvánné, Sölét Jánosné, Somogyvári Istvánné, Steczik Jánosné, Szamkó Lászlóné, Szekfi Jánosné, Szelényi Jánosné, Széles Imréné, Székely Ferencné, Sziártó Dénesné, özv. Takács Józsefné, Tamás Bertalanné, Tatár Jánosné, Tischler Jánosné, Torma Mártonné, Tóth Jánosné, Tóth Pálné, Tószegi Jánosné, Varga H. Józsefné, Varga A. Istvánné, Varga S. Józsefné, Varga Istvánné, Vargyas Vincéné, Vásárhelyi Istvánné, Wagner Katalin, Zsiga Istvánné. Fontos, hogy az Oltáregyesületbe való beírásnál mindig beküldjük a férjes nőknél az illető keresztnévét is; pl. Juhász Benedekné Borbála, mert a búcsúk elnyerése a keresztnév szerinti beíráshoz van kötve.

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.